

U. q. 17, 3

ad
V
ent
Kinder

10

Facultatis Juridicæ in Academiâ Salanâ h. t. DECANUS JOHANN-VOLK. Bechmann/ J.U.D. & Prof. Publ.

L. S. D.

Veræ in Republicâ Græcâ & Romanâ disconveniebant. De illâ est insignis sententia Mœroclis apud Aristot. lib. 3. Rhetor. c. X. in verb. Καὶ Μοερολῆς ὃδὲν ἐφη πονηρότερον εἶναι, ὅντας τὸν ἀπίσκοπὸν ἐκεῖνον μὴ γὰρ ὅτι τεράτων τοὺν πονηρούς εἰδεῖν, αὐτὸν ἢ ὅτι δενίτων. Quæ Casaubonus sic transtulit: Et Mœrocles dixit, nihil nequius esse, cum quendam nominasset probum, illum enim in tertii Usuris nequam esse, ipsum in decimis. Mœrocles fuit magni nominis Demagogus, qui rem publicam Atheniensem gubernabat, quod indicat Harpocration Μοερολῆς, ὄνομα κύρου Σαλαμῖνος τὸν παῖδα Ἀθηναῖος τὸν ἀφανῶς πολιτοῦσαμένων. Ex hoc dicto Mœroclis patet, usuras, quæ tertiam partem sortis æquabant, Athenis fuisse maximas. Unde M. hunc vocavit πονηρότερον, qui tales accipiebat. Cæterum ut hoc ὡς ἐν παρόδῳ subjiciam, locus ille Philosophi non desiderat manum criticam, nec peccat in leges Atticismi. In Romanâ Republicâ usura centesima maxima est, cum singulis mensibus duodecima centesima ceu assis usurarii pars, hoc est uncia solvit, de quâ vide damnatam legem lecta 40. de Reb. Credit. l. nibil interest 4. de Naut. faen. l. si pro mutua 8. C. si cert. pet. Variant scilicet usura pro more regionum. Unde est, quod Papinianus l. i. in pr. ff. de Usur. respondet, usurarum modum ex more regionis, ubi contractum est, constitui, & Ulpianus in l. 5. in contraria 37. d. i. docet constitutum esse, ut usura præstentur, quæ in regione frequentantur, parallelus textus est in l. idemque 10. §. si Procurator ff. Mand. ibi: que legitimo modo in Regionibus frequentantur. Sant hodiè qui prorsus damnant usuras, & tamen Montes pietatis admitunt, quorum rationes h. l. omnes si convasare & afferre velim, viatico opus haberem. Apud nos regulariter quincunces usurae permittuntur, & ita totâ die pronunciamus, unde quidam qui nummos inhiant, ut cum Comico loquar, quasi esurientes lupi, frustâ majores stipulantur. Illæ autem usurae curatè loquendo non solvuntur, quatenus usurae, sed tanquam interesse. Vocem interesse Græci reddunt τὸ Διάφορον vel τὸ Διάφερον. Et non convenient interpretes an interesse substantivo modo in Jure Romano occurrat, qui eam jure Romanæ Civitatis gaudere afferunt, illi se tuentur l. 8. in pr. de Legat. 2. ibi si interesse tantum est in legato, quamvis alii dicant, hanc vocem esse hypobolimæam, & in Florentinis libris haberi inter usuram; De Jure Feudali res est expeditior. 2. Feud. 26. §. si facta, ibi an præstanto inter esse vasallo liberetur, & hanc acceptiōnem Tritura fori probat. Interesse à DD. variè definitur & dividitur, sicut patet ex Commentatoribus ad l. unic. C. de sentent. quæ pro eo quod interest prof. de quibus explicatè acturus est Clarissimus Dn. JOHANNES GELBKE Candidatus in Utroque Jure dignissimus. Natus autem ille est in oppido Elbingeroda propter Sylvam Herciniam Anno M DC XXXVII. Patre Viro Prudentissimo & integerrimo Dn. SEBASTIANO GELBKEN, Organico ejusdem loci meritissimo, Matre matrona piâ & honestâ OTILIA ROBRAANS. Et cùm parentes indelem eximiam in puerō statim deprehenderent, & quod literas naturæ præstantiâ deperiret, in hoc toti fuerunt, ut ipsi cum altero fratre, Pastore p. t. Eccles. Haimburgensis vigilantissimo de fidelibus præceptoribus prospicerent, cuius voti etiam sunt facti compotes. Nacti enim sunt primùm Dn. ACHAZIUM BRÜGGE MAN, Pastorem postea Eccles. Gruningensis vñ cū dījōis, sub cujus auspiciis prima literarum rudimenta posuit. Cui successit Dn. OTTO HÖNE, Pastor Eccles. Neinsted. vigilansissimus; quo fidelissimè manuducente tantum profecit, ut in utraque tam latinâ quam Græcâ lingua scribebat. Sed ut se præsidiis, quibus Ingenia ad majorem cultum parari solent, magis præmuniret, Quedlinburgum se contulit, & informationi Clarissimi Dn. M. PRÆTORII, tûm temporis ibidem Rectoris fidelissimi b. m. se mancipavit. Cumque ibidem fundamenta in latinâ & græcâ lingua exactiora jecisset, suos suorum Parentum, & consilio Magni alicujus Viri, qui ipsius profectus ante exploraverat, in Illustrē Academiam Julianum Anno M DC LV. concessit. Optione itaque ipsi à parentibus relictâ, cui facultati se addiceret, in Jurisprudentia sibi metam & scopum fixit, ut in eâ legitima stipendia ficeret. Ne verò sepositâ omni Philosophiæ culturâ inermis & quasi illotis manibus in Jurisprudentiæ sacraria profano impetu irrueret, primo anno potissimum Philosophiæ invigilavit, & intra privatos parietes Excellentissimum Dn. M. FRÖLINGIUM Logices ibid. P. P. Logicam & Metaphysicam docentem sedulo audivit. Celeberrimi Dn. M. SCHRADERI eloquentiæ P. P. Collegio privato de conscribendis epistolis non sine fructu interfuit. Cum verò Philosophiam pract. studio Juridico maximè accommodatam fore judicaret, plus temporis illi quam Theoreticæ impendit, & aliquot Collegia Ethica & Politica privatim frequentavit: ut reliquos taceam, Virum plurimum Reverendum & Excellentissimum Dn. MEJERUM S.S. Theol. D. & ejusdem Facultatis P. P. extraord. Ethicam & Politicam privatim docentem auscultavit: cui privatæ publicam Nobilissimi Dn. EICHELII in Ethicis, Experientissimi Dn. CONRINGII in Politicis informationem adjunxit. In jure ibi nactus est Præceptores Viros Nobilissimos, Amplissimos & Consultissimos Dn. D. HAHNIUM, Dn. D. WERNERUM, Dn. D. MEHLBAUMIUM, Dn. D. BINNIUM & prælaud. Dn. D. EICHELII P. P. celeberrimos, quos altero anno docentes magno studio audivit. Biennio ibidem peracto huc concessit. Et statim Virum Nobilissimum, Amplissimum, Consultissimum atque Excellentissimum Dn. GEORGIUM ADAMUM STRUVIUM JCtum & Antecessorem celebratissimum, Facultatis Juridicæ Seniorem, Consiliarium Saxon. Scabinatus Curiæque Provincialis Assessorum gravissimum privatim Institutiones profitentem non sine maximâ utilitate audivit. Me quoque in Collegio, quod ad paratitla Wesenbecii institueram, laudabiliter sectatus est, & hoc silentio præteriisse, nisi adiaφορα meâ meritis suis detrahi Canditatus noster existimatasset. Cumque aliquando Vir Nobilissimus, Amplissimus, Consultissimus atque Excellentissimus Dn. ERNESTUS FRIDERICUS SCHRÖTER JCtus P. P. celeberrimus, Consil. Saxon. Curiæ Provinc. & Scabinatus Assessor gravissimus Collegium Practicum aperiret, auditorem ejus frequentem egit. Lectiones quoque Publicas non neglexit, sed frequentavit. Respondentis vices bis, opponentis verò multoties sustinuit. Ante aliquot annos disputationem suopte Marte elaboratam de MUTUO sub meo Præsidio publicè ventilandam proposuit, & cum laude defendit. Paucis abhinc septimanis iterum aliquam sub Præsido Viri Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi atque Excellentissimi Dn. CHRISTOPHORI PHILIPPI RICHTERI JCti & Antecessoris celebratissimi, Comit. Pal. Cæsar. Consiliarii Saxon. Facultatis Juridicæ Ordinarii, Scabinatus Curiæque Provincialis Assessoris Primarii gravissimi de PROBATIONIBUS publicæ luci exposuit. Et cùm nemini præclusa sit via, qui velit viâ virtutis ad gloriam grassari. Factum est, dum altius sibi enitendum arbitraretur, quod nomen suum paucos ante dies apud nos decenter professus fuerit, ut in ejus profectus juridicos more solito inquiremus. Hujus voti eum compotem fecimus, diemque diximus. Et cùm in Tentamine textus eleganter resolverit, & ad quæsita doctissimè responderit, eum in numerum Canditorum recepimus, eique copiam jure meritoque fecimus, ut eruditionem publicis demonstraret Scholis, quas in d. l. unic. cras Deo volente hora IX. in Auditorio JCtorum occipiet. Et ut his Magnificus Dn. Rector, Ordines Academiacæ universi, & florentissima Studiosorum civitas interesse velint, etiam atque etiam rogamus. P. P. Jenæ. XXIX. Septemb. A. M DC LXIV.

Typis SAMUELIS KREBSII.

Festivals] in Academis Saturni.

DECANI

LUDVICO NOVI PAPRI

A
T

99 A 6924

W 17

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

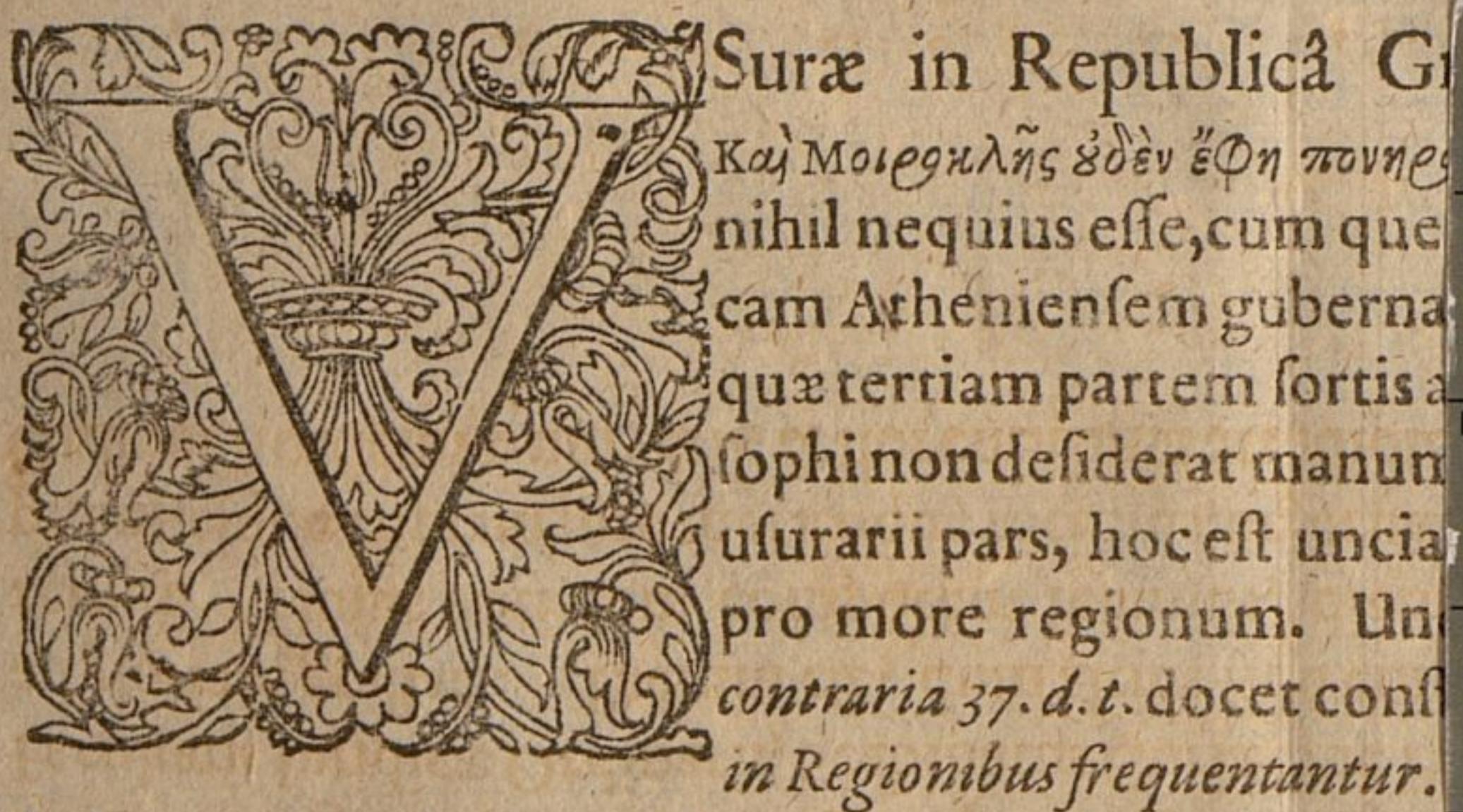
urn:nbn:de:gbv:3:1-558373-p0008-1

DFG

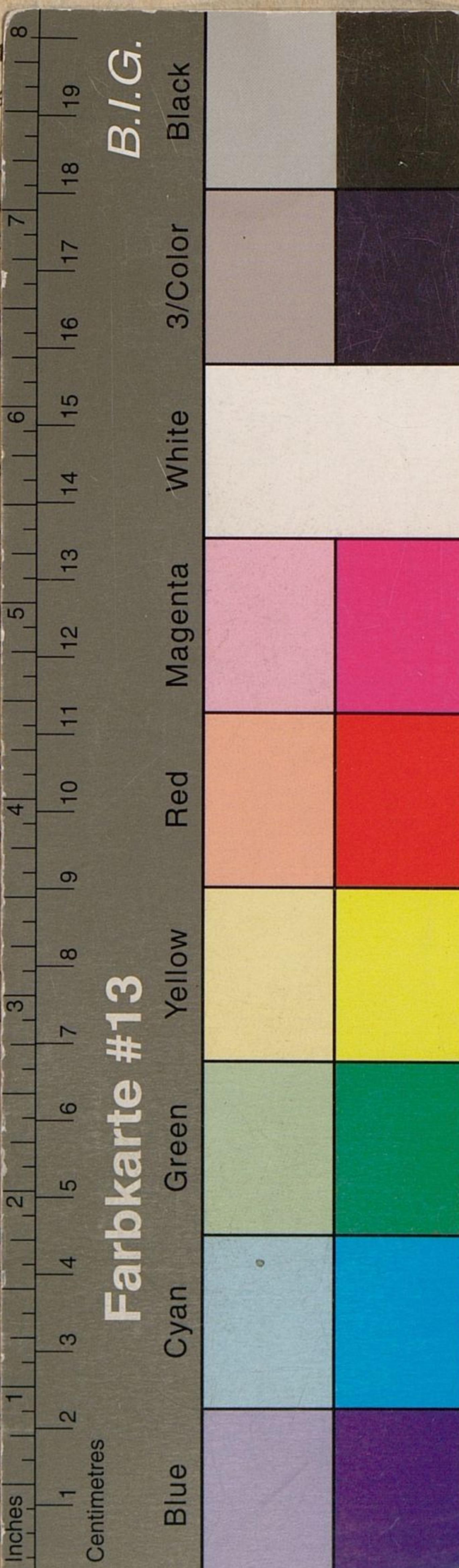
Facultatis Juridicæ in Academiâ Salanâ h. t.

DECANUS

JOHANN-VOLK. Bechmann J.U.D. & Prof. Publ.

Suræ in Republicâ Græcâ. Καὶ Μοιρηλῆς ὁδὸν ἐφη πονηεῖ
 nihil nequius esse, cum que-
 cam Atheniensem gubernat
 quæ terram partem sortis a
 sophi non desiderat manu
 usurarii pars, hoc est uncia
 pro more regionum. Un
 contraria 37. d. t. docet consti
 in Regionibus frequentantur.
 haberem. Apud nos regulariter quincunes usuræ per
 tur. Illæ autem usuræ curatè loquendo non solvuntur.
 stantivo modo in Jure Romano occurrat, qui eam jure
 bolimæam, & in Florentinis libris haberi interusurium
 esse à DD. variè definitur & dividitur, sicut patet ex Cor
 in Utroque Jure dignissimus. Natus autem ille est in o
 nico ejusdem loci meritissimo, Matre matrona piâ &
 hoc toti fuerunt, ut ipsi cum altero fratre, Pastore p. t.
 Dn. A. CHAZIUM BRÜGGE MAN, Pastorem postea Ecclesie
 tissimus; quo fidelissimè manuducente tantum profec
 Quedlinburgum se contulit, & informationi Clarissimi
 exactiora jecisset, suâ suorum Parentum, & consilio N
 à parentibus relicta, cui facultati se addiceret, in Juri
 manibus in Jurisprudentiæ sacraria profano impetu i
 Logicam & Metaphysicam docentem sedulo audivit.
 phiam pract. studio Juridico maximè accommodata
 Virum plurimum Reverendum & Excellentissimum
 Nobilissimi Dn. EICHELII in Ethicis, Experientissimi
 Dn. D. HAHNIUM, Dn. D. WERNERUM, Dn. D. MEHLBAUM
 huc concessit. Et statim Virum Nobilissimum, Ampli
 Juridicæ Seniorem, Consiliarium Saxon. Scabinatus
 quod ad paratilia Wesebeccii institueram, laudabiliter
 lissimus, Amplissimus, Consultissimus atque Excellentissimus
 Collegium Practicum aperiret, auditorem ejus frequen
 quot annos disputationem suopte Marte elaboratan
 dio Viri Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi, Consulti
 Facultatis Juridicæ Ordinarii, Scabinatus Curiæque P
 ad gloriam grassari. Factum est, dum altius sibi eni
 remus. Hujus voti eum compotem fecimus, diem
 pimus, eique copiam jure meritoque fecimus, ut erudi
 Ordines Academiæ universi, & florentissima Studioso

bant. De illâ est insignis sententia Mœroclis apud Aristot. lib. 3. Rhetor. c. X. in verb.
 εῖνον μὴ γὰρ ἔπι τετρων τόκων πονησθεῖται, ἀντὶ τούτου γάρ δενάτων. Quæ Casaubonus sic transtulit: Et Mœrocles dixit,
 in tertiiis Usuris nequam esse, ipsum in decimis. Mœrocles fuit magni nominis Demagogus, qui rempubli-
 γιαλῆς ὄνομα κύριον Σαλαμίνιον παρεῖ Αἴγαυοις σὺν αὐτῶν πολιτοσυμένων. Ex hoc dicto Mœrocles patet, usuras,
 inde M. hunc vocavit πονηρέεγν, qui tales accipiebat. Ceterum ut hoc ὡς ἔν παρέδω subjiciam, locus ille Philo-
 mi. In Romanâ Republicâ usura centesima maxima est, cum singulis mensibus duodecima centesimâ ceu assis
 em lecta 40. de Reb. Credit. I. nihil interest 4. de Naut. fan. I. si pro mutua 8. C. si cert. pet. Variant scilicet usuræ
 de Usur. respondet, usurarum modum ex more regionis, ubi contractum est, constitui, & Ulpianus in I. & in
 t in regione frequentantur, parallelus textus est in I. idemque 10. §. si Procurator ff. Mand. ibi: que legitimo modo
 uras, & tamen Montes pietatis admittunt, quorum rationes h. l. omnes si convalesce & afferre velim, viatico opus
 habent, unde quidam qui nummos inhiant, ut cum Comico loquar, quasi esurientes lupi, frustrâ majores stipulan-
 se. Vocem interesse Græci reddunt τὸ Αἰγαϊόγν vel τὸ Αἰγαϊέγν. Et non convenient interpretes an interesse sub-
 illi se tuentur I. 82. in pr. de Legat. 2. ibi si interesse tantum est in legato, quamvis alii dicant, hanc vocem esse hypo-
 2. Feud. 26. §. si facta, ibi an præstanto inter esse vasallo liberetur, & hanc acceptionem Tritura fori probat. Inter-
 qua pro eo quod interest prof. de quibus explicatè acturus est Clarissimus Dn. JOHANNES GELBKE Candidatus
 Ierciniam Anno M DC XXXVII. Patre Viro Prudentissimo & integerrimo Dn. SEBASTIANO GELBKEN, Orga-
 n parentes indolem eximiam in puero statim deprehenderent, & quod literas naturæ præstantiâ deperiret, in
 de fidelibus præceptoribus prospicerent, cujus voti etiam sunt facti compotes. Nacti enim sunt primùm
 us auspiciis prima literarum rudimenta posuit. Cui successit Dn. OTTO HÖNE, Pastor Ecclesie Neinsted. vigilan-
 tæ lingua scriberet. Sed ut se præsidiis, quibus Ingenia ad majorem cultum parari solent, magis præmuniret,
 ris ibidem Rectoris fidelissimi b. m. se mancipavit. Cumque ibidem fundamenta in latinâ & græcâ linguâ
 us anteâ exploraverat, in Illustrēm Academiam Julianam Anno M DC LV. concessit. Optione itaque ipsi
 sit, ut in eâ legitima stipendia faceret. Ne verò sepositâ omni Philosophiaæ culturâ inermis & quasi illotis
 philosophie invigilavit, & intra privatos parietes Excellentissimum Dn. M. FRÖLINGIUM Logices ibid. P. P.
 I eloquentiæ P. P. Collegio privato de conscribendis epistolis non sine fructu interfuit. Cum verò Philoso-
 am Theoreticæ impendit, & aliquot Collegia Ethica & Politica privatim frequentavit: ut reliquos taceam,
 dem Facultatis P. P. extraord. Ethicam & Politicam privatim docentem auscultavit: cui privatæ publicam
 mationem adjunxit. In jure ibi nactus est Præceptores Viros Nobilissimos, Amplissimos & Consultissimos
 D. EICHELII P. P. celeberrimos, quos altero anno docentes magno studio audivit. Biennio ibidem peracto
 llentissimum Dn. GEORGII ADAMUM STRUVIUM JCtum & Antecessorem celebratissimum, Facultatis
 ravissimum privatim Institutiones profitentem non sine maximâ utilitate audivit. Me quoque in Collegio,
 em, nisi adiaφορα meâ meritis suis detrahi Canditatus noster existimat. Cumque aliquando Vir Nobi-
 cus SCHRÖTER JCtus P. P. celeberrimus, Consil. Saxon. Curiæ Provinc. & Scabinatus Assessor gravissimus
 licas non neglexit, sed frequentavit. Respondentis vices bis, opponentis verò multoties sustinuit. Ante ali-
 blicè ventilandam proposuit, & cum laude defendit. Paucis abhinc septimanis iterum aliquam sub Præsi-
 RISTOPHORI PHILIPPI RICHTERI JCti & Antecessoris celebratissimi, Comit. Pal. Cæsar. Consiliarii Saxon.
 imi de PROBATIONIBUS publicæ luci exposuit. Et cum nemini præclusa sit via, qui velit viâ virtutis
 paucos ante dies apud nos decenter professus fuerit, ut in ejus profectus juridicos more solito inquire-
 ne textus eleganter resolverit, & ad quæsita doctissimè responderit, eum in numerum Canditatorum rece-
 quis, quas in d. l. unic. cras Deo volente hora IX. in Auditorio JCtorum occipiet. Et ut his Magnificus Dn. Rector,
 que etiam rogamus. P. P. Jenæ. XXIX. Septemb. A. M DC LXIV.

Typis SAMUELIS KREBSII.

